

σική Δημοτική του Ψυχάρη, τολάχιστον όμως σε μια γλώσσα που θα έκανε ένα μεγάλο βήμα προς το συγχώνευμα του γραφτού και του προφορικού λόγου, τη γλώσσα δηλ. που ο ίδιος μεταχειρίστηκε στη μετάφραση του Σαίξπηρ και στα παραμύθια του Andersen. Αντίς αυτό μας έδωσε βιβλία γραμμένα σε γλώσσα ψόφια κι αρκετά σχολαστική, βιβλία που χωρίς τη βαρύτητα του Βικέλα και των συντρόφων του θα είχαν πολύ μικρή διάδοση, αφού ξέρουμε δά πως και δέν πολυδιαβάζονται απ'όλους τά παίρνουν.

ΒΙΒΛΙΟΦΙΛΟΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑ ΕΞΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Έντοκοι καταθέσεις

Η Έθνική Τράπεζα δέχεται έντοκους καταθέσεις εις τραπεζιτικά γραμματικά και εις χρυσόν, ήτοι εις φράγκα και λίρας στερλίνας αποδοτέας εις ώρισμένην προθεσμίαν ή διαρκείας. Αί εις χρυσόν καταθέσεις και οι τόκοι αυτών πληρώνονται εις το αυτό νόμισμα, εις δ' έγινεν η κατάθεση εις χρυσόν ή δι' επίταγης όψεως (cheque) επί του έξωτερικού κοσ' επιλογήν του όμολογούχου. Το κεφάλαιον και οι τόκοι των όμολογιών πληρώνονται εν τω Κεντρικώ Καταστήματι και τη αίτησει του καταθέτου εν τοίς Υποκαταστήμασι της Τραπεζικής.

Τόκοι των καταθέσεων.

Table with 2 columns: Deposit amount and Interest rate. 1 1/2 τοίς 0)0 κατ' έτος διά καταθέσεις 6 μην. 2 " " " " " " " 1 έτ. 2 1/2 " " " " " " " 2 έτ. 3 " " " " " " " 4 έτ. 4 " " " " " " " 5 έτ.

Αί όμολογιαί των έντόκων καταθέσεων εκδίδονται κατ' έκλογήν του καταθέτου όνομαστικά ή άνωνομοί.

αγκαλιά κι άλλη μιιά ή Κούλα και τάστειλαν με την άρφανή της πλύστρας του πατέρα. Γι' άντάλ λαγμα γύρεψαν την κοιλιά απ' τάρνι, μά οι δυι εύζωνοι, που τό γυρούσαν στο σουβλι άποπίσω απ' τή μπαράκα, πρόλαβαν και τήν έψησαν στη θράκα. Ο Θόδωρος Μαβλής, που είχε ρθει νά ριξη μιιά ματιά αν είν' όλα σε τάξη, πήρε ένα μεζέ κι αυτός και ρούφηξε ένα τσίπουρο και —να μην τά πολυλογούμε— άρου όί υπαξιωματικοί πήραν κ' έδωσαν τή βραδινή άναφορά στους λόχους τους, μαζεύτηκαν όλοι τριγύρω απ' τό μακρύ τραπέζι, που τους περιέμενε στρωμένο κάτω επ' τή φρεζιάτα του βελουχιού, κρσί απ' τά παραθύρα της κούλιας.

Ο ΝΟΥΜΑΣ, ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΡΟΜΗ ΚΡΟΝΙΑΤΙΚΗ Για την Αθήνα Δρ. κ.— Για τις Έπορχίες Δρ. Για τό Έξωτερικό Δρ. 20.

Για τις έπαρχίες δεχόμαστε και τρίμηνη, 2 Δρ. την τριμήνη) συντρομής.

Κανένας δέ γράφεται συντρομής δ δι στείλει προσώπ ή συντρομή του.

10 λεπτά τό φύλλο λεπτά 10

ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ. Στο κίοσκιο (Σύνταγμα, Ομόνοια Έθν. Τράπεζα Υπ. Οικονομικών, Σταθμός Τροχιάδρου (Ακαδημία), Βουλή, Σταθμός ύπόγειου Σιδηρόδρομου Ομόνοια), στα βιβλιοπωλεία «Εστία» Γ. Κολάρου και Σακέτου (άντικρυ στη Βουλή). Στην Κέρκυρα, Πάτρα και Βόλο, στα Πραχτορεία των Έφημερίδων. Στα Χανιά (Κρήτη) στο Πραχτορ. Έφημερίδων Ιστού κ. Άλκυκίου.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

Τά σοβαρά της Πατρεις—Οι άντιγεωργιανοί—Ο επιστημονικός μπαλιτάς—Κεντρικό ταμείο—Οι βουλευτές παίζουν...

Η «ΠΑΤΡΙΣ» της περασμένης Κυριακής ο' ένα παραπολύ σοβαρό (!) άρθρο της μας βεβαίωσε πως όσοι συζητούν στην Ελλάδα για σοσιαλισμό δέν ξέρουν τί τους γίνεται, για τους άκόλουθους (σοβαρούς, πάντα) λόγους: Πρώτα πρώτα, λείπει, δέν υπάρχουν στην Ελλάδα για την όρα κόμματα πολιτικά άρχων, μά προσωπικά κόμματα: δεύτερο, ό λαός είναι ακόμα άμόρφωτος: τρίτο—μά τί νάν τά καταλογίζει κανείς ένα ένα τις σοβαρές άντιλογίες της «Πατρεις»! Μας σώνει τό χαριτωμένο συμπέρασμά της, πως δηλ. πρέπει πρώτα νά λάξει ή πολιτική μας και ή κοινωνική μας ζωή και ύστερα νά συλλογιστούμε για σοσιαλισμό!

Αυτή, παρακαλοΰμα, λέγεται δοδαρή άρθρογραφία. Άδιάφορο αν και οι πιό μπουνταλάδες καταλαβαίνουν σημερα πως οι πολιτικές και οι κοινωνικές άλλαγές δε γίνονται έτσι αυτοματικά, μά κάποι πρέπει νά τις σπρώξει. Η «Πατρεις», καθώς και οι περισσότερες Αθηναϊνες έφημερίδες, δε χαμπαρίζουν από τέτλια. Τήν κυκλοφορία τους κοιτάζουν αυτές και τίποτα πέρα από τήν κυκλοφορία τους δέν τις σνοκίζε. Τό πολύ πολύ βγάζουν και καμιά στριγγιά φωνή οά δούν πως έρχεται κάτι καινούριο νά ταράξει τήν κυκλοφορία τους.

ΥΠΑΡΧΕΙ λοιπόν κι «άντιγεωργιανό» κόμμα στην Αθήνα. δηλ. κάποιο κόμμα μυστικό που θέλει κ' εργάζε-

ται νά παροίτηθει ό Βασιλιάς και νάρθει ό Διάδοχος στο θρόνο. Τό μυστικό μ' ας ξασάλιασε δ' «Monde Hellénique» της Τρίτης στο άρθρο του «Courants d' idées»—και μάς είπε άκόμα πως τό κόμμα άποτελείται από μερικούς «απαραιομένους» και «εξασαρτημένους», θέλοντας ίσως μ' αυτό νά δείξει πως εύκολα μπορούν νά σβήσουν τά «απαραιομένους» και όι «εξασαρτημένους» με κανένα Υπουργείο ή με καμιά αύλική θέση κ' έτσι τά νερά της πολιτικής μας λιμνοθάλασσας νά πάψουν νά σαλεύουν.

Όσο τά κόμματα τά πολιτικά, άκόμα και τάντιδονκτικά, έδώ δε βγαίνουν μ' ένα όρισμένο πρόγραμμα, θά μάς βρσκουν έμάς τους κάπως ριζοσπάστες καθοκλήριαν άσυγκίνητους. Δί'ο μάς νοιάζει ποίός θά πάρει τό Υπουργείο και ποίός θά καθίσει στο θρόνο, γιατί θυμούμαστε σε παρόμοιες περιστάσεις τό Μανωλιό και τή σκούφια του.

ΟΙ ΝΕΟΙ επίτιμήνας, οι άληθινά νέοι, που ήρθαυ τελευταία από τή Γερμανία και ίδρύσαν τήν «Κοινωνιστική έταιρία» και άρθρογραφοΰν τώρα ταχυτικά στο «Μέλλον», άρρωτώσανε τό χέρι τους με κορτερό μπαλιτά κι άρχινήσανε νά χτυπάνε άλύπητα τήν πολιτική και τήν κοινωνική σαπίλα που μάς περιζώνει έλοτρόγυρα.

Και τό χτυπημα γίνεται όχι με λόγια κούφια και με ύστερικές κραυγές, ολά «Ριζοσπάστες», μά με επιστήμη, με λογική, άκόμα και με γεγονόςα. Δυό άρθρα που διαβάσαμε στο τελευταίο «Μέλλον», τό ένα για τήν «Υπουργική κρίση» και τάλλο για τά μπακαλόπουλα, μάς κίμανε βαθιά έντύπωση, αφού τέτοιο ζηλευτό ύάρρος γνώμης και τέτλια δικιολογημένη, νά τήν πεί κανείς, πολεμική σε καμιά άλλη Ρωμικίτικ έφημερίδα δέν τάπολάψαμε ίσαμα τώρα.

Δίγο ή γλώσσα...—Μ' άς άφίσουμε για τήν ώρα κατα μέρος τή γλώσσα: θάν τό νιώσουμε μοναχοί τους οι νέοι πως για νά κάνει σιημάξ του τις άληθίες του; ό λαός πρέπει νάν τις άκούσει στη γλώσσα του.

ΓΙΑ νάλλάξουμε πολιτικά μυαλά, έλεγε κάποιος φίλος προχτές, για νά χαρούμε και μάς πολιτική ξαναγέννηση πρέπει πρώτα πρώτα νά νιώσουμε πως Κεντρικό Ταμείο θά πεί ταμείο δικό σου και δικό μου, ταμείο όλωνών μας, και πως κάθε λεπτό που παίρνεται παράνομα από καί μέσα, παίρνεται από τήν τσέπη μας, από τό ψωμί μας, από τόν ιδρωτά μας.

Με τό νά λέμε: — Τρώει αυτός, άς φάω κ' έγώ! δουλειά δε γίνεται, τό κακό δε σταματάει. Πρέπει νάρχινήσουμε νά λέμε:

— Όχι! Νά πάψει νά τρώει αυτός, για νάρχινήσουμε νά τρώμε όλοι μας.

Μόνο έτσι, με τέτλιες ιδέες, θά μπορούμε νά δοΰμε Θεού πρόσωπο και μάς.

«Ποίός διάτανος π'νε και τό σκαντάλιε! Γώ τό σ'νάρισα τάπέγιομα, μουμρούρισε φουρκισμένος ό πρώην υπαξιωματικός κι άρχισε νά κουρτίζη τδργανό του. Τό τραγούδι κόπηκε από τήν κίτια αυτή και μοναχή ή φωνή του Γιαννικου Καρδάρου άπόσωσε τό γύριμά του: «Δός μου πίσω τά λελούδιχ, δός μου πίσω τά φιλιόχ. Σά νάχαν ξυπνήσει μέσα του άκοίμητοι κημοί κι άραιρέθηκε. Γά κατήριξ ξαναδιάσαν με τήν εύκαιρία της διακοπής: ό Φωτούλας Τυλιγάδας στάφισε τέλος τδργανό του. «Έλα, Φωτούλα, πάρ'το σώμα μάς γιαστρωσε», διάταξε ό Σιμαών Καρκοφωτιάς. Ο Τυλιγάδας, εύθυμότερη ψυχή απ' τόν παίχτη της φουκομόνιας χτύπησε πιό περιχαρη χορδή, πιό ένουχτόκαρδο τόνο. «Ούδες όι παπαρούνης, παπαρούνα μου...» άντάρχησε στη γονική σιγή ή ψιλή, βραχνότερη φωνή του. «Ούδες όι παπαρούνης με γέλια με χαρές», βούηξε μ' ένα στόμα ή λεβεντιά τριγύρω του.

λίτης φίλος τους με μιιά φουσαρμόνια για νά βαστήν τό μπάσο. Τί δυό μπουζούκια του βελουχιού κάθισαν πλάι πλάι: τόνχ στα χέρια του Φωτούλα Τυλιγάδα, τάλλο στού Γιώργου Καραμπλιάκα απ' τήν Αντράνοβα. Τό χωρό του δε φημίζεται για παιγιονιατορες και για γλετζεδες, μά ό λοχίας Καραμπλιάκας έλαμε καιρό στην Καλαμάτα κ' έκαί ξεσκλίισε στο παίξιμο και στο τραγούδι. Αυτή ήταν ή διάταξη του τραπεζιού. Τάργανα πρόσμεναν, φυσικά, στην άκρη όσο νά ξεκοκαλιστή τάρνι, νά τηλωθ ή κοιλιά και νάνοιξη ή διάθεση με τά ποτήρια που άδειάζαν στην ύγεια του ενός και τάλλου. Αυτό δέν άργησε και πρώτοι οι κλαψιάρικοι τόνοι της φουσαρμόνιας έδωσαν τό σύνθημα. «Τά λελούδιχ μαρμενά, τά φιλιό φαρμακωμένα», ταιρίασε τή σκληρή και ξεγοφάρικη φωνή του με τό μόνοε της φουσαρμόνιας δ' μωραίτης έπιλοχίας 'Ανάστως Παδέλοπουλος. Μία δεύτερη φωνή και τρίτη τόν άκολούθησαν και τό τραγούδι άτλώθηκε. Τά μπουζούκια θέλησαν νά τό συνοδέψουν, μά ή μπουργίνα του Φωτούλα Τυλιγάδα κάτ' έπαθε και χάλαγε τήν άρμονία.

